

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кд 37/2019
19.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела оштећење туђих права из члана 220. став 2. КЗ, одлучујући о предлогу судије појединца Основног суда у Новом Саду К 1616/2018 од 08.02.2019. године, за преношење месне надлежности, у седници већа одржаној дана 19.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог судије појединца Основног суда у Новом Саду К 1616/2018 од 08.02.2019. године, да се за вођење кривичног поступка против окривљеног АА, због кривичног дела оштећење туђих права из члана 220. став 2. КЗ по приватној кривичној тужби пуномоћника ББ, као месно надлежан одреди Основни суд у Суботици.

Образложење

Приватни тужилац ББ је преко својих пуномоћника поднео приватну тужбу Основном суду у Новом Саду против окривљеног АА због кривичног дела оштећење туђих права из члана 220. став 2. КЗ.

Судија појединац Основног суда у Новом Саду поднео је у смислу одредбе члана 33. ЗКП предлог К 1616/2018 од 08.02.2019. године, да се за вођење предметног кривичног поступка као месно надлежан одреди Основни суд у Суботици, уз образложење да окривљени има пребивалиште на територији града ..., ул. ... дакле, на подручју Основног суда у Суботици, а да приватни тужилац борави у Швајцарској, као и да у поднетом оптужном акту није предложено извођење доказа који би били везани за подручје Основног суда у Новом Саду, већ је предложено читање приложених писмених доказа.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета заједно са предлогом судије појединца Основног суда у Новом Саду К 1616/2018 од 08.02.2019. године, па је нашао:

Предлог је неоснован.

Одредбом члана 33. ЗКП прописано је, између осталог, да Врховни касациони суд може, на предлог судије појединца за вођење кривичног поступка одредити други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак.

Из списка предмета и то поднете приватне тужбе приватног тужиоца ББ утврђује се да је у доказном поступку предложено да се саслуша окривљени АА из ..., ул. ..., да се изведе доказ саслушањем приватног тужиоца ББ из Швајцарске ..., као и да се прочитају писмени докази и то: предлог за извршење поднет од стране извршног повериоца овде приватног тужиоца путем пуномоћника адвоката Бојана Узелца против извршних дужника овде окривљеног и ВВ са приложеном извршном исправом на основу које је настало потраживање – пресудом Вишег суда у Суботици П 14/12 од 17.04.2013. године, решење о извршењу Основног суда у Суботици И 404/16 од 05.12.2016. године, уговор о купопродаји непокретности закључен дана 14.09.2018. године у Новом Саду између окривљеног као продавца и ГГ као купца, клаузула о потврђивању исправе – уговора о купопродаји непокретности закљученог дана 14.09.2018. године између овде окривљеног, као продавца и ГГ, као купца сачињену од стране Мирослава Обрадовића, јавног бележника из Новог Сада под бројем ОПУ 2319-2018, да Основни суд у Новом Саду прибави и прочита списе Основног суда у Суботици И 404/16 како би се утврдило да ли је на дан 14.09.2018. године био у току поступак извршења по предлогу овде приватног тужиоца против овде окривљеног и ВВ, да суд одреди грађевинско вештачење са задатком вештаку да се изјасни на околност тржишне вредности следећих непокретности на дан 14.09.2018. године: гараже ознаке G3, површине 18,24 м², у сутерену стамбено – пословног објекта и локал број 1, нето површине 24,44 м² у приземљу истог објекта, у ул. ... (ламела 2), зграда 1, саграђеном на катастарској парцели бр. ... К.О. ..., у ... која се води у листу непокретности ... К.О. ..., као и да се прибави извод из казнене евиденције за окривљеног АА.

Приватни тужилац ББ приватном тужбом против окривљеног АА је истоме ставио на терет да је извршио кривично дело оштећење туђих права из члана 220. став 2. КЗ, на тај начин што је у намери да осујети приватног тужиоца у поступку принудног извршења део своје имовине предао и то гаражу ознаке G 3, површине 18,24 м², у сутерену стамбено – пословни објекат и локал број 1, нето површине 24,44 м², у приземљу истог објекта, ул. ... (ламела 2), зграда 1, саграђеним на катастарској парцели ... К.О. ... у ..., која се води у листу непокретности бр. ... К.О. ... из чега несумњиво произилази да се предметне непокретности налазе на подручју града ..., дакле на подручју седишта Основног суда у Новом Саду, док је у приватној тужби предложено да се одреди грађевинско вештачење предметних објеката на околност тржишне вредности истих, дакле, супротно наводу из предлога за преношење месне надлежности предложено је извођење доказа везаних за подручје Основног суда у Новом Саду.

По оцени Врховног касационог суда, ове околности не указују да ће се у конкретном случају предметни кривични поступак лакше спровести пред Основним судом у Суботици, само због места пребивалишта окривљеног, због чега је Врховни касациони суд означени предлог за преношење месне надлежности Основног суда у Новом Саду К 1616/2018 од 08.02.2019. године одбио као неоснован.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 33. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа судија
Зоран Таталовић, с.р.**